

Arrest

nr. 206 502 van 4 juli 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 16 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 mei 2017 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS *loco* advocaat M. SAMPERMANS, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 22 oktober 2016 en heeft op 7 november 2016 een verzoek tot internationale bescherming ingediend.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 16 november 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Verzoeker werd door het CGVS op 16 december 2016 (hierna: CGVS 1) en op 13 februari 2017 (hierna: CGVS 2) gehoord in het Urdu.

1.3. Op 27 april 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Pakistaanse nationaliteit te hebben en in 1988 te zijn geboren in Peshawar, Khyber Pakhtunkhwa, Pakistan. In december 2011 besloot uw grootvader om land te verdelen. De neef van uw vader, A. B., was een van de erfgenamen maar was niet akkoord met deze verdeling. Hij liet uw grootvader lege documenten ondertekenen en hij schreef er nadien op dat het gronddeel van uw vader geruild werd met zijn gronddeel. Toen uw grootvader dit te weten kwam contacteerde hij de jirga om het probleem op te lossen. De jirga concludeerde in juli 2012 dat er gefraudeerd was en besloot dat 80% van de eigendom toebehoorde aan uw vader en 20% aan zijn neef. A. B. was hier niet mee akkoord en weigerde het land terug te geven. Er werd een tweede jirga georganiseerd in april 2013. Tijdens deze jirga ontstond er een ruzie en de jirga werd opgeschort.

Uw vader overhaalde uw grootvader om hem de volmacht te geven en met deze zaak naar de rechtbank te gaan. Na het verkrijgen van de volmacht in november 2013 nam uw vader een advocaat onder de arm. In februari 2015 sprak de rechtbank de zaak uit en volgde de beslissing van de jirga uit 2012. In maart 2015 werd u in Peshawar aangereden door A. B. en zijn bodyguard. U werd gedurende twee maanden behandeld in het Khyber Teaching Hospital in Peshawar. In augustus 2015 huwde u met S. B., de dochter van A. B. U leerde haar kennen in 2010 en had sinds 2011 een relatie met haar. Gezien het grondconflict dat gaande was tussen uw ouders en haar ouders waren jullie families niet akkoord met jullie relatie.

Na jullie huwelijk gingen jullie naar Rawalpindi. Jullie verbleven gedurende 40 à 45 dagen bij uw vriend S. Daar hoorde u van een eigenaar van een winkel in de buurt dat er iemand naar u was komen vragen. Daarop verhuisden jullie naar Lahore, waar jullie ongeveer 20 dagen bij uw achterneef P. A. S. verbleven. Jullie konden niet bij hem blijven omdat het te risicovol was en gingen vervolgens naar Karachi. Jullie verbleven daar bij uw vriend Munar.

Eind maart 2016 kwam u terug thuis van uw werk in Karachi en zag u op de hoek van de straat enkele mensen wegrijden met motorfietsen. U zag dat uw broer H. aan de deur op de grond lag. Hij was neergeschoten. U ging naar binnen om uw vrouw te zoeken maar ze was er niet. U ging terug naar buiten en zag iemand terugkomen met een motorfiets. U herkende hem als I., een neef van uw schoonvader A. B. Hij probeerde te schieten maar het lukte niet. Er ontstond een gevecht tussen jullie en hij sloeg u op uw oor. U haalde uw pistool uit en schoot hem neer. Vervolgens kwam er een vriend van u. U legde het lichaam van uw broer H. in een auto en vluchtte samen met een vriend op een motorfiets. U kwam terecht in Thatha en verbleef daar twee maanden bij een landbouwer. Daarna ging u naar Kaki #1 in Bannu, Khyber Pakhtunkhwa, waar u verbleef van juni tot september 2016. U keerde terug naar Peshawar waar u een dag verbleef. U verliet Pakistan in september 2016. Na een reis van ongeveer een maand kwam u op 22 oktober 2016 aan in België waar u zich op 7 november 2016 vluchteling verklaarde.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw identiteitskaart, documenten van het bedrijf van uw vader, uitspraken van de jirga's i.v.m. het grondconflict, de volmacht van uw grootvader aan uw vader, de uitspraak van de rechtbank i.v.m. het grondconflict, een documenten i.v.m. de verdeling van de grond, de FIR i.v.m. de aanrijding, documenten van het hospitaal, uw huwelijksakte, een kopie van de FIR i.v.m. de dood van uw broer, de overlijdensakte van uw broer, en een certificaat van uw school, neer.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiaire Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Gezien de vele tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen die u aflegde, kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw asielrelaas. Deze vaststellingen omhelzen het geheel van uw verklaringen.

Ten eerste stelt het CGVS vast dat uw verklaringen die u aflegde voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) totaal niet overeenstemmen met de verklaringen die u aflegde voor het CGVS. Voor de DVZ verklaarde u enkel dat u zonder toestemming gehuwd zou zijn met een christelijke vrouw, S. B. Uw schoonvader, A. B., zou een invloedrijk persoon zijn en zou u willen vermoorden. Hij zou u reeds twee maal hebben aangevallen (Vragenlijst CGVS, 09/11/2016). Voor het CGVS verklaart u plots dat het voor uw schoonvader geen probleem was dat uw vrouw Christen is en u moslim. Hij was immers zelf, uit liefde, gehuwd met een Christen (Gehooverslag CGVS I, p. 8). Ook verklaart u plots voor het CGVS dat uw familie eigenlijk verwickeld is in een grondconflict met de familie van uw vrouw, wat meer is; het is juist dit grondconflict en de gevolgen daarvan die voor u de directe vluchtaanleiding vormden (CGVS I, p. 11). U vertelt gedurende het gehoor voor het CGVS uitgebreid over dit grondconflict en haalt het aan als reden waarom uw schoonvader u reeds twee maal zou hebben aangevallen. Dit is opvallend aangezien u bij de DVZ met geen woord heeft gerept over dit conflict. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u werd gezegd dat u het kort moest houden en dat u zich kan herinneren dat u zowel over uw huwelijk, als het grondconflict heeft verteld. Gevraagd naar waarom u dan het gehooverslag heeft ondertekend en aanvaard zegt u dat u veel documenten heeft getekend. U zegt ook dat het snel is voorgelezen en er gevraagd werd of er fouten in stonden, waarop u zei van niet en het daarop hebt getekend. Gevraagd naar waarom u dan niet hebt opgemerkt dat er geen vermelding werd gemaakt over het grondconflict, zegt u dat u zich niet goed voelde en dat ze u verschillende keren hebben gestopt toen u wou spreken (CGVS I, p. 12). Dit is geen afdoende verklaring voor het CGVS, zeker gezien u verklaart dat uw interreligieus huwelijk niet de aanleiding was van uw vlucht uit Pakistan, maar wel het grondconflict tussen uw familie en schoonfamilie. Daar deze twee redenen voor uw vlucht volledig uiteenlopend zijn, kan er geen waarde gehecht worden aan de door u opgeworpen excuses. Van een asielzoeker mag verwacht worden dat hij duidelijk is over zijn vluchtmotief en dit ook duidelijk vermeldt bij zijn asielaanvraag. Dat u bij de DVZ een ander vluchtmotief opgaf dan voor het CGVS, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid en doet vermoeden dat u uw latere verklaringen zoals u deze aflegde voor het CGVS aanpaste en dit op basis van (deels ongeloofwaardige) documenten die u later ontvangen heeft. Dat u uw relaas later aanpaste en aandikte, blijkt ook uit volgende vaststellingen.

Ten tweede zegt u dat u in maart 2015 naar aanleiding van het grondconflict in Peshawar werd aangereden door kompanen van A. B. (CGVS I, p. 13). Tijdens dit incident brak u uw been en belandde u gedurende twee maanden in het hospitaal. Om dit incident te staven legt u een FIR en twee medisch attesten van het Khyber Teaching Hospital in Peshawar neer. Het moet gezegd worden dat deze documenten uw verklaringen niet kunnen ondersteunen. Het medisch attest op datum van 12/05/2015 heeft immers een duidelijk gesolliciteerd karakter. Het is onwaarschijnlijk dat een dokter uit zichzelf zou neerschrijven dat iemand werd opgenomen in het ziekenhuis omwille van een 'aanrijding door een motorvoertuig door de tegenpartij en dit met het doel u te doden'. Dit vormt immers geen medische opinie. Het vermoeden dat dit attest gesolliciteerd is, wordt bevestigd doordat op het blauwe formulier van het hospitaal staat dat u, de patiënt, werd binnengebracht naar aanleiding van een verkeersongeval. Voor het CGVS ontstaat hierdoor het vermoeden dat het incident in maart 2015 losstaat van het grondconflict met uw schoonfamilie. Dit grondconflict werd, volgens uw verklaringen en de documenten die u voorlegt, immers in februari 2015 uitgesproken voor de rechtbank in Peshawar. Het is dus best mogelijk dat u in maart 2015 betrokken was in een verkeersongeval. Het is echter ongeloofwaardig dat dit kwaad opzet zou zijn. De authenticiteit van uw medische attest en de hieraan verbonden "FIR" mag dan ook betwijfeld worden, temeer daar verder zal blijken dat u toegang heeft en gebruik heeft gemaakt van vervalste documenten.

Bovenstaand vermoeden wordt verder bevestigd doordat u in augustus 2015, vijf maanden na de door u voorgehouden aanval op uw persoon, huwde met S. B., de dochter van A. B., uw vijand. U zegt dat u al sinds 2011 een relatie had met haar (CGVS I, p. 9). Hoewel het CGVS jullie relatie en huwelijk niet betwist, blijft het toch opmerkelijk dat u alsnog met haar huwde nadat u zou zijn aangevallen door haar vader. Gevraagd naar waarom jullie alsnog huwden zegt u dat jullie heel veel van elkaar hielden en een sterke relatie hadden. Hoewel jullie beide families niet akkoord waren, zegt u dat jullie stiekem zijn gehuwd voor de rechtbank (CGVS II, p. 9). Om het huwelijk te staven legt u uw huwelijksakte/Nikah Nama neer. Uit dit document blijkt nergens dat u zonder toestemming voor de rechtbank bent gehuwd. Sterker nog, er staat duidelijk in vermeld dat het huwelijk werd ingezegend door een 'muslim priester'. Het lijkt het CGVS onwaarschijnlijk dat u zou kunnen huwen met de dochter van iemand waar uw familie een conflict mee heeft. Het lijkt er dan ook op dat na de uitspraak van de rechtbank in februari 2015 het grondconflict werd beslecht. Dit heeft er voor gezorgd dat jullie zijn kunnen huwen. Dit versterkt het vermoeden van het CGVS dat u uw land niet heeft verlaten uit vrees voor vervolging door uw schoonfamilie.

Na uw huwelijk vluchtte u samen met uw vrouw naar Rawalpindi en later naar Lahore. U legt geen enkel document neer om dit te staven. Daarna verhuisden jullie naar Karachi waar in maart 2016 uw vrouw werd meegenomen en uw broer H. werd vermoord door kompanen van uw schoonvader. Om de dood van uw broer te staven legt u een overlijdensakte en een FIR i.v.m. met zijn dood neer. Na een analyse door de Centrale Dienst voor de Bestrijding van Valse documenten van de Federale Politie, blijkt dat de overlijdensakte van uw broer die u voorlegt vervalst is. Er werd vastgesteld dat de doodsoorzaak oorspronkelijke 'natural' was (zie document Federale Politie in blauwe map). Deze aanpassing werd hoogstwaarschijnlijk aangebracht om het document te laten overeenstemmen met uw verklaringen over de dood van uw broer H. (CGVS I, p.10, CGVS II, p. 10). Gezien bovenstaande vaststelling kan de door u neergelegde FIR over de moord van uw broer zijn dood niet staven. Wat meer is, in de FIR die over de moord op uw broer zou moeten handelen, staat vermeld dat u, H. B., diegene bent die is omgekomen en niet uw broer. Deze vaststellingen bevestigen het vermoeden dat u uw relaas heeft aangedikt en dit op basis van niet- authentieke documenten.

Daarnaast vindt het CGVS het opmerkelijk dat u toen u naar eigen zeggen ondergedoken leefde in Tahta documenten van uw opleiding heeft opgevraagd. Gevraagd naar waarom u dat heeft gedaan terwijl u op de vlucht was zegt u dat u terug uw leven wou opbouwen in uw eigen land. Gevraagd naar waarom u uiteindelijk toch naar Europa bent gekomen, zegt u dat u niet meer in Pakistan kon verblijven omdat ze achter u zaten (CGVS II, p. 11-12). Zoals blijkt uit bovenstaande vaststellingen acht het CGVS het weinig waarschijnlijk dat u werd gezocht in Pakistan. Daarom vermoedt het CGVS dat u de documenten van uw school, bijna drie jaar na uw laatste examen, heeft opgevraagd omdat u eerst heeft geprobeerd om op een andere manier naar Europa te komen. Uit het tweede gehoor voor het CGVS blijkt dat u zeer goed op de hoogte bent van welke examens en u nog moet afleggen en wat u er mee kan bereiken (CGVS II, p. 12). Het feit dat u geen paspoort neerlegt versterkt dit vermoeden.

Met betrekking tot de door u neergelegde documenten, met name de twee documenten van de jirga, de power of attorney, de uitspraak van de tehsil in Peshawar en de verdeling van de grond, deze kunnen hoogstens aantonen dat uw familie tot februari 2015 verwickeld was in een grondconflict met A. B. U geeft aan dat het grondconflict met uw schoonfamilie de reden zou zijn waarom u niet terug kan keren naar Pakistan, maar aan dit probleem/risico kan allerm minst geloof worden gehecht. Bovendien blijkt uit uw documenten en uw verklaringen dat dit grondconflict eindigde in februari 2015 met een uitspraak door de rechtbank. Alles wijst er dan ook op dat deze situatie afgehandeld werd.

De documenten van het bedrijf van uw vader voegen op zich weinig toe aan uw relaas. De medische documenten van uw arts in België voegen ook weinig toe aan uw dossier. De identiteitskaart die u neerlegt kan hoogstens uw identiteit staven.

Bovenstaande opmerkingen doen besluiten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt evenwel duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan in 2015 verbeterd is in vergelijking met de eerdere jaren. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2015-2016 problematisch blijft. Het

noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en in mindere mate in Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de militaire operaties in FATA, en meer bepaald in Khyber Agency, alsook de maatregelen genomen in het kader van het National Action Plan ervoor gezorgd hebben dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is. Zo is er sprake van een opvallende daling in het aantal terroristische aanslagen. Bovendien is zowel het aantal burgerslachtoffers, het aantal militaire operaties, en het aantal ontheemden in de regio duidelijk verminderd. Niettegenstaande er sprake is van een lichte stijging in het aantal slachtoffers in het eerste kwartaal van 2016, dient vastgesteld te worden dat het aantal burgerslachtoffers in de provincie beperkt blijft. Het geweld dat er plaatsvindt is daarenboven hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, ofwel burgers met een specifiek profiel gevisieerd worden.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Enige middel: Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991) en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur : Zorgvuldigheidsplicht

Doordat in de bestreden beslissing de Dienst Vreemdelingenzaken als volgt stelt:

“ Er dient door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiaire Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Gezien de vele tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen die u aflegde, kan er geen enkel geloof meer worden geacht aan uw asielerelaas. Deze vaststellingen omhelzen het geheel van uw verklaring”.

Dat de verwerende partij de plicht heeft zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

Dat het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen, hierna CGVS, stelt dat verzoeker er niet is in geslaagd om zijn beweerde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Het CGVS stelt dat de verklaringen die verzoeker aflegde voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) totaal niet overeenstemmen met de verklaringen die verzoeker aflegde voor het CGVS. Voor DVZ verklaarde verzoeker dat hij problemen had met zijn schoonvader, daar hij zonder toestemming huwde met een christelijke vrouw, S.B. Bij DVZ moest verzoeker zijn asielerhaal kort samenvatten, hij stelt dat

hij zowel over zijn huwelijk, als het grondconflict heeft verteld. Het is inderdaad zo dat het grondconflict en de gevolgen daarvan voor verzoeker de directe vluchtaanleiding vormde. De problemen met zijn schoonvader, omtrent het huwelijk, waren niet de directe aanleiding van verzoekers vertrek. Verzoeker was gedurende zijn interview bij DVZ onwel geworden. Daar hij zich niet goed voelde heeft hij zijn verklaring ondertekend zonder te luisteren naar de voorlezing hiervan.

Verzoeker heeft weldegelijk problemen met zijn schoonvader maar verzoeker is moeten vluchten omwille van de gevolgen van het grondconflict. Verzoeker was er tevens ook van op de hoogte dat hij gedurende zijn interview bij het CGVS de mogelijkheid kreeg om verhaal in detail te vertellen.

Daarnaast stelt het CGVS dat de medische attesten van verzoeker een gesolliciteerd karakter hebben. Verzoeker blijft echter volhouden dat dit weldegelijk officiële documenten zijn die bewijzen dat hij het slachtoffer was van een aanrijding, dit vormt een verkeersongeval.

Verzoeker huwde in augustus 2015 met de dochter van de heer A. B., het koppel had reeds een relatie vanaf 2011. Het CGVS vindt het vreemd dat verzoeker en mevrouw S. B. huwde ondanks de aanvallen door de heer A. B., verzoeker en zijn echtgenote houden veel van elkaar en vechten voor hun relatie.

Verzoeker leefde een tijdje ondergedoken in Tahta, hij wilde daar zijn leven opbouwen, dit is de reden waarom verzoeker documenten van zijn opleiding had opgevraagd. Echter is verzoeker terug moeten vluchten daar hij achterna gezeten werd.

Er werd correct gesteld er in februari 2015 een uitspraak werd gedaan door de rechtbank omtrent het grondconflict, echter werd hierbij de ruzie niet beëindigd.

'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31).'

'Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, R.W. 1982-82, 36, noot LAMBRECHTS, W.)'

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THUIS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43).

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht en aan de formele motiveringsplicht.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

Terwijl overeenkomstig artikel 3 EVRM mag niemand worden onderworpen aan foltering, noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel (sensu lato) tenslotte omvat het beginsel van de evenwichtigheid: dit beginsel doelt op de evenwichtige beoordeling van alle bij de beslissing betrokken belangen. (zie W. VAN GERVEN, Beginselen van behoorlijk handelen, R.W. 1982 – 1983, 963.)

Dat het evenwel dient benadrukt te worden dat verzoekster geenszins kan terugkeren naar zijn land van herkomst. Iedere onderdaan van een niet EU-land die niet kan terugkeren omdat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen. Verzoekster beroept zich op volgende beschermingsgrond 'Ernstige schade door onmenselijke of vernederende behandeling'. De aanvrager die niet zou voldoen aan de nodige voorwaarden om in aanmerking te komen voor de status van vluchteling kunnen om subsidiaire bescherming verzoeken. Teneinde de verzoeken correct te kunnen beoordelen moeten de EU-landen rekening houden met:

- alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake de aanvraag wordt genomen, met inbegrip van de wetten en besluiten van het land van herkomst en de wijze waarop zij worden toegepast;*
- de relevante documenten of verklaringen van de verzoeker of hij/zij mogelijks werd vervolgd of schade heeft ondervonden;*
- het feit dat er een ernstige aanwijzing is van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op schade in gevallen waarin de verzoeker reeds werd vervolgd, bedreigd of ernstige en ongerechtvaardigde schade heeft ondervonden;*
- zijn individuele situatie (verleden, leeftijd, geslacht, handelingen waarmee de verzoeker werd geconfronteerd of kan geconfronteerd worden, en die kunnen leiden tot vervolging of ernstige schade, enz.);*
- iedere activiteit die door de verzoeker werd uitgeoefend sedert zijn vertrek uit het land van herkomst.*

Dat geenszins rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas, en heeft de verwerende partij geenszins noodzakelijk geacht om de reële situatie te onderzoeken.

Verder gaat het wel degelijk om vrees voor vervolging. Ook mensen die in hun land van Indien het CGVS van mening is dat de persoon niet beantwoordt aan de definitie van vluchteling wordt nagegaan of hij eventueel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Dit is het geval indien er "zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen."

2.2. Stukken

Met een aanvullende nota van 3 mei 2018 maakt de verwerende partij volgend aanvullend stuk over: "EASO Country of Origin Report – Pakistansecurity Situation" van augustus 2018.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet die de omzetting betreffen van artikel 4, §§ 4 en 5, van de richtlijn 2011/95/EU en bijgevolg in het licht van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU dienen gelezen te worden, volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3.3. De vluchtelingenstatus

a. Motieven van de beslissing

In de bestreden beslissing wordt besloten dat omwille van de vele tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen die verzoeker aflegde, er geen enkel geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas. Dit steunt op de volgende redengeving:

(i.) Verzoekers verklaringen voor de DVZ stemmen niet overeen met de verklaringen voor het CGVS. Voor de DVZ verklaarde hij dat hij zonder toestemming huwde met een christelijke vrouw, S. B. Zijn schoonvader, A. B., was een invloedrijk persoon en zou hem willen vermoorden. Hij zou verzoeker

tweemaal hebben aangevallen. Voor het CGVS verklaart verzoeker plots dat het voor zijn schoonvader geen probleem was dat zijn vrouw christen is en hij moslim. Hij was immers zelf gehuwd met een christen (Gehoorverslag CGVS I, p. 8). Hij verklaart voor het CGVS dat zijn familie verwickeld is in een grondconflict met de familie van zijn vrouw; dit grondconflict en de gevolgen daarvan vormen nu de directe vluchtaanleiding (CGVS I, p. 11).

Zijn verklaringen voor dit verschil tussen zijn verklaringen worden niet aannemelijk geacht. De twee redenen voor zijn vlucht lopen volledig uiteen en zijn excuses hiervoor worden niet aanvaard. Dat hij bij de DVZ een ander vluchtmotief opgaf dan voor het CGVS, ondermijnt zijn algemene geloofwaardigheid en doet vermoeden dat hij zijn latere verklaringen zoals hij deze aflegde voor het CGVS aanpaste aan de documenten die hij later ontvangen heeft.

(ii.) Verzoeker verklaarde dat hij in maart 2015 naar aanleiding van het grondconflict in Peshawar werd aangereden door kompanen van A. B. (CGVS I, p. 13). Hij brak zijn been en belandde gedurende twee maanden in het hospitaal. Ter staving legt hij een "FIR" en twee medisch attesten van het *Khyber Teaching Hospital* in Peshawar neer. Deze documenten ondersteunen zijn verklaringen niet. Het medische attest van 12 mei 2015 heeft een duidelijk gesolliciteerd karakter. Het is onwaarschijnlijk dat een dokter spontaan zou neerschrijven dat iemand werd opgenomen in het ziekenhuis omwille van een 'aanrijding door een motorvoertuig door de tegenpartij en dit met het doel hem te doden'. Dit vormt immers geen medische opinie. Het vermoeden dat dit attest gesolliciteerd is, wordt bevestigd doordat op het blauwe formulier van het hospitaal staat dat verzoeker werd binnengebracht naar aanleiding van een verkeersongeval. Er wordt vermoed dat het incident in maart 2015 los staat van het grondconflict. Dit grondconflict werd, volgens zijn verklaringen en de documenten die hij voorlegt, in februari 2015 uitgesproken voor de rechtbank in Peshawar. Het is mogelijk dat hij in maart 2015 betrokken was in een verkeersongeval, maar het kwaad opzet is niet aangetoond. De authenticiteit van het medische attest en de hieraan verbonden "FIR" mag dan ook betwijfeld worden, temeer verder ook blijkt dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van vervalste documenten.

(iii.) Dit vermoeden wordt bevestigd doordat verzoeker in augustus 2015, vijf maanden na de beweerde aanval, huwde met S. B., de dochter van A. B., zijn vijand. Hij zegt dat hij al sinds 2011 een relatie had met haar (CGVS I, p. 9). Hoewel het CGVS hun relatie en huwelijk niet betwist, is het toch opmerkelijk dat hij alsnog met haar huwde nadat hij werd aangevallen door haar vader. Gevraagd waarom zij alsnog huwden, zegt hij dat ze heel veel van elkaar hielden en een sterke relatie hadden. Hoewel beide families niet akkoord waren, zijn zij stiekem gehuwd voor de rechtbank (CGVS II, p. 9). Verzoeker legt een huwelijksakte/Nikah Nama neer. Uit dit document blijkt nergens dat hij zonder toestemming voor de rechtbank huwde. Het stuk vermeldt ook dat het huwelijk werd ingezegend door een 'muslim priest'. Het is onwaarschijnlijk dat hij zou kunnen huwen met de dochter van iemand waar zijn familie een conflict mee heeft. Er wordt dan ook vermoed dat na de uitspraak van de rechtbank in februari 2015 het grondconflict werd beslecht en zij konden huwen. Dit versterkt het vermoeden dat verzoeker zijn land niet heeft verlaten uit vrees voor vervolging door zijn schoonfamilie.

(iv.) Na het huwelijk vluchtte verzoeker samen met zijn vrouw naar Rawalpindi en later naar Lahore. Hij legt geen enkel document neer om dit te staven. Daarna verhuisden zij naar Karachi waar in maart 2016 zijn vrouw werd meegenomen en zijn broer H. werd vermoord door kompanen van zijn schoonvader. Om de dood van zijn broer te staven, legt hij een overlijdensakte en een FIR neer. Na een analyse door de 'Centrale Dienst voor de Bestrijding van Valse documenten van de Federale Politie', blijkt dat de overlijdensakte van zijn broer vervalst is. Er werd vastgesteld dat de doodsoorzaak oorspronkelijke 'natural' was (zie document federale politie in blauwe map). Deze aanpassing werd hoogstwaarschijnlijk aangebracht om het document te laten overeenstemmen met verzoekers verklaringen over de dood van zijn broer H. (CGVS I, p.10, CGVS II, p. 10). Derhalve kan ook de FIR over de moord van zijn broer zijn dood niet staven. Bovendien vermeldt de FIR dat verzoeker zelf, H. B., diegene is die is omgekomen en niet zijn broer. Deze vaststellingen bevestigen dat verzoeker het relaas heeft aangedikt met niet-authentieke documenten.

(v.) Het is ook opmerkelijk dat verzoeker, toen hij ondergedoken was in Tahta, documenten m.b.t. zijn opleiding heeft opgevraagd. Hij verklaart dat hij zijn leven terug wou opbouwen in Pakistan. Op de vraag waarom hij dan naar Europa kwam, zegt hij dat hij gezocht werd (CGVS II, p. 11-12). Gelet op de voorgaande motieven wordt dit onwaarschijnlijk geacht. Er wordt vermoed dat hij zijn schooldocumenten heeft opgevraagd omdat hij eerst heeft geprobeerd om op een andere manier naar Europa te komen. Uit het tweede gehoor voor het CGVS blijkt dat hij zeer goed op de hoogte is van welke examens hij nog

moet afleggen en wat hij ermee kan bereiken (CGVS II, p. 12). Het feit dat hij geen paspoort neerlegt, versterkt dit vermoeden.

(vi.) De twee documenten van de jirga, de *power of attorney*, de uitspraak van de tehsil in Peshawar en de verdeling van de grond, tonen hoogstens aan dat zijn familie tot februari 2015 verwickeld was in een grondconflict met A. B. Uit zijn documenten en verklaringen blijkt dat dit grondconflict afgehandeld werd in februari 2015 met een uitspraak door de rechtbank.

De documenten van het bedrijf van zijn vader voegen weinig toe aan het relaas. De medische documenten van zijn arts in België voegen ook weinig toe aan zijn dossier. De identiteitskaart die hij neerlegt, kan hoogstens zijn identiteit staven.

b. Beoordeling

In concreto voert verzoeker aan dat hij voor de DVZ zowel melding maakte van problemen met zijn schoonvader ingevolge het huwelijk, als van de problemen over het grondconflict. Hij voert aan dat hij bij de DVZ zijn asielmotieven kort moest samenvatten en dat het grondconflict was dat de directe vluchtaanleiding vormde. Aangezien hij bij het interview onwel was geworden, ondertekende hij zijn verklaring zonder te luisteren naar de voorlezing hiervan. Hij voert aan dat hij wel degelijk problemen heeft met zijn schoonvader, maar dat hij moest vluchten omwille van de gevolgen van het grondconflict. De Raad merkt op dat verzoeker in de vragenlijst die werd ingevuld voor de DVZ op 16 november 2016 (administratief stukkenbundel stuk 18) hem verzocht werd een kort overzicht te geven van “*alle feiten die hebben geleid tot zijn vlucht uit het land van herkomst*” (vraag 5). Hij verklaarde:

“ik ben gehuwd met een vrouw van een ander geloof. Zij is christen en ik ben moslim. Mijn schoonvader is de neef van mijn vader. Mijn familie en mijn schoonfamilie waren tegen ons huwelijk. We zijn gehuwd zonder de toestemming van beide families. Mijn schoonvader is een invloedrijk persoon en heeft connecties in de politiek en hij zal me vermoorden. Mijn schoonvader heeft me twee keer aangevallen. De eerste keer was in 03-2015 en de tweede keer was 03-2016. De eerste keer werd er vanuit een auto mij ingeschoten. Ik werd niet geraakt door de kogels. Ik werd aangereden door de auto en raakte gewond aan mijn rechterbeen en werd gedurende twee maanden opgenomen in het Khyber teaching Hospital in Peshawar. Ik werd gedurende vier maanden opgevolgd. De tweede keer was in Karachi. Ik werd door de twee broers van mijn schoonvader samen met andere personen aangevallen, geslagen en op mij geschoten. Ik kreeg een harde klap op mijn hoofd en heb nog steeds pijn en last van mijn oren. Ik ben niet naar de dokter geweest. Toen ik naar huis terugkeerde was mijn vrouw verdwenen en vond ik mijn broer die bij ons op bezoek was in een plas bloed. Hij kwam om het leven door een schotwonde. Hij werd vermoord. Ongeveer een maand later kwam ik te weten via vrienden van mijn broer dat mijn schoonfamilie mijn vrouw had meegenomen en mijn broer hadden vermoord. Ik was bang voor mijn leven en dook onder en regelde mijn vertrek”

De Raad stelt vast dat verzoeker hiermee een beschrijving geeft van zijn vluchtmotieven tot aan zijn vertrek. Hier blijkt niet uit dat verzoeker niet werd toegelaten uit te spreken of dat zijn relaas werd beperkt tot het - beweerdelijk - achterliggende motief van het huwelijk. Bovendien blijkt dat hij de kwestie van het huwelijk onmiddellijk aanbracht als asielmotief. In vraag nr. 7 werd hem uitdrukkelijk gevraagd of hij naast deze problemen nog andere problemen had met (a) de autoriteiten, (b) medeburgers of (c) problemen van algemene aard. Verzoeker antwoordde ontkennend en vermeldde dat hij problemen had aan zijn oren waarvoor hij een behandeling volgt. Op vraag nr. 8 antwoordde verzoeker vervolgens dat hij niet meer had toe te voegen aan zijn verklaringen, werden deze hem voorgelezen en verzoeker ondertekende deze. Aldus blijkt uit de lezing van deze verklaringen dat verzoeker de gelegenheid werd geboden al zijn motieven uiteen te zetten en verder geen opmerkingen had. Hij heeft, daartoe de gelegenheid geboden, niet opgemerkt dat hij onwel was geworden. Verzoekers beweringen in het verzoekschrift zijn louter *post factum* en vinden geen steun in het administratief dossier.

Daarenboven zijn verzoekers verklaringen voor de DVZ, zelfs indien hij zou worden gevolgd met betrekking tot het grondconflict als zijnde de directe vluchtaanleiding, nog steeds niet in overeenstemming te brengen met zijn verklaringen voor het CGVS. Uit verzoekers verklaringen voor de DVZ blijkt immers uitdrukkelijk dat zijn schoonvader zich verzette tegen het huwelijk. Voor het CGVS verklaarde verzoeker echter dat zijn schoonvader als moslim zelf gehuwd is met een christen (CGVS I, p. 8).

Daarenboven weerlegt verzoeker geenszins de vaststelling dat het grondconflict met de schoonfamilie werd beëindigd met een beslissing van de rechtbank in Peshawar in februari 2015. Verzoeker voert geen documenten aan waaruit blijkt dat er nadien nog sprake was van een grondconflict.

Verzoeker houdt in het middel verder vol dat hij het slachtoffer was van een aanrijding. Er wordt inderdaad niet betwist dat verzoeker, zoals hijzelf aanvoert, betrokken was in een verkeersongeval, evenwel blijkt niet dat dit verkeersongeval verband houdt met het grondconflict met zijn schoonfamilie. Verzoeker weerlegt evenwel niet dat het medische attest van 12 mei 2015 zich ook uitspreekt over de niet-medische oorzaken van het ongeval en derhalve een gesolliciteerd karakter vertoont.

Verzoeker verklaart zich oneens met het oordeel dat het vreemd is dat hij alsnog huwde met de dochter van zijn vijand, vijf maanden nadat deze een moordaanslag op hem gepleegd zou hebben. Hij voert daarmee evenwel geen enkel concreet argument aan dat tot een andere zienswijze kan leiden. Daarenboven brengt verzoeker geen enkel argument aan tegen de vaststelling dat uit zijn huwelijksakte niet kan worden afgeleid dat hij zonder toestemming voor de rechtbank huwde. Het stuk vermeldt ook dat het huwelijk werd ingezegend door een *'muslim priest'*. De Raad bevestigt aldus dat het onwaarschijnlijk is dat hij kon huwen met de dochter van iemand waar zijn familie een conflict mee heeft.

Verzoeker legde ook geen enkel document neer ter staving van de beweerde vlucht naar Rawalpindi en Lahore. Ook betwist hij niet de vaststelling dat het document met betrekking tot de moord op zijn broer een vervalsing is en dat de *FIR* niet zijn broer maar hemzelf vermeldt als de overledene.

Ook met betrekking tot het feit dat hij documenten opvroeg toen hij in Tahta verbleef, terwijl hij daar ondergedoken was, beperkt verzoeker zich tot een herhaling van zijn relaas. Hij weerlegt niet dat dit erop wijst dat verzoeker op dat ogenblik reeds zijn vertrek naar Europa voorbereidde, wat ook wordt bevestigd door het feit dat hij goed op de hoogte bleek van welke examens hij nog moest afleggen en wat hij er mee kan bereiken en het feit dat hij geen paspoort voorlegde.

Op grond van hogerstaande motieven staat dan ook vast dat verzoeker geen vrees voor vervolging aannemelijk maakt met betrekking tot het grondconflict met zijn schoonfamilie. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat dit na februari 2015 niet zou zijn beëindigd en dat hij hier actueel nog vervolging voor dient te vrezen.

Wanneer, zoals *in casu*, geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.4. De subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Irak zou hebben gekend.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet motiveert de bestreden beslissing als volgt:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn

om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt evenwel duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan in 2015 verbeterd is in vergelijking met de eerdere jaren. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2015-2016 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en in mindere mate in Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de militaire operaties in FATA, en meer bepaald in Khyber Agency, alsook de maatregelen genomen in het kader van het National Action Plan ervoor gezorgd hebben dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is. Zo is er sprake van een opvallende daling in het aantal terroristische aanslagen. Bovendien is zowel het aantal burgerslachtoffers, het aantal militaire operaties, en het aantal ontheemden in de regio duidelijk verminderd. Niettegenstaande er sprake is van een lichte stijging in het aantal slachtoffers in het eerste kwartaal van 2016, dient vastgesteld te worden dat het aantal burgerslachtoffers in de provincie beperkt blijft. Het geweld dat er plaatsvindt is daarenboven hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, ofwel burgers met een specifiek profiel gevisieerd worden.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging."

Deze beoordeling vindt steun in de stukken van het administratief dossier. Verzoeker voert geen enkel concreet element aan tegen deze beoordeling die dan ook door de Raad wordt bijgetreden en wordt overgenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend achttien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT